

Za gotovo se je tudi izvedelo, da so bile v nekih krajih tudi gruntne potrebščine za fronke zarubljene, čeravno je to ostro prepovedano.

Sporočilo priporoča tedaj ta-le dva predloga:

Naj se vis. vlada iznovega vprosi

1. da bi se polajšave, privoljene s prev. cesarskim sklepom od 31. decembra 1864., posameznim gruntnim posestnikom, pa tudi celim občinam in okrajem, raztegnile na celo kranjsko deželo, tako, da bi se od 1867. leta naprej fronki kranjske dežele ne odmerjali po 16 odstotkov (percentov) od čistega prihodka; ampak samo po 12 odstotkov; ko bi pa vlada tega privoliti ne hotela, naj dovoli vsaj to, da bi se od 1867. leta naprej vsako leto od čistih fronkov, ki znašajo brez vsake priklade na leto 565.637 gold. av. v. odpisalo 150.000 gold., kateri bi se potem razdelili in odpisali posameznim gruntnim posestnikom po pravični meri, kakor je kdo po primeri preobložen, in še le od tega, kar bi potem fronkov ostalo, bi se priklade odmerile; in

2. da bi se iznovega ukazalo vsem okrajnim gosposkam, naj se ostro pazi, da se gruntne potrebščine (fundus instructus) za fronke ne bodo rubile.

Prvi teh dveh predlogov je bil od deželnega zbora enoglasno, drugi pa z vsemi glasovi proti enemu sprejet. — Bog daj, da bi vis. ministerstvo že saj enkrat tako pravično prošnjo deželnega zbora vslišalo, da bi si naša siromaška dežela že saj enkrat malo oddehnila.

Gosp. L. Svetcu bo pa kranjska dežela gotovo hvaležna, da je spet to sporočilo o gruntnih davkih tako na tanko in s toliko marljivostjo izdelal.

Pri tej priložnosti vam, dragi kmetovalci, še enkrat priporočamo, varujte gruntne potrebščine; ne dajte si jih nikakor za fronke rubiti; če bi se pa vendar zgodilo, pritožite se naprej. Tako se obvarujete svoje velike škode in mogoče je, da gosposka pred sprevidi, da ste res preobloženi, in da se vam potem konec leta kaj fronkov, ki jih na dolg ostanete, odpiše.

Dopisi.

Iz Istre 3. jan. * — Istrski zbor je dokončal svoje šestletno delovanje. Svet je prav malo o njem doznal. Pustimo tedaj pokojnega v miru. Ne sodimo ostro njegovega početja, ker to bi nam kar nič ne koristilo. Pripravljajmo se raje za prihodnost. Kmalu se bo odprl nov zbor; kmalu bomo izbirali nove poslance. Istrski Sloveni! skušnja vas uči, koliko so storili za vas možje, katerim ste poverili vseh svoj blagor v preteklih šestih letih. Zdaj, ako niste slepi, znate, koliko ste imeli narodnih mož v Poreču. Istina, da je nas Slovenov v Istri mnogo več nego Lahov, al kako to, da za vas pokojni zbor ni prav nič storil? So li bili vaši poslanci temu krivi? Ne, nego krivi ste vi sami, ker izbirate v zbor ljudi, ki vas i vaših rán ne poznajo, — ljudi, ki nikdar niso imeli srca in ljubezni do vas, — ljudi, ki bi vas najraje spravili pod ptuje laško kopito, ljudi, ki so vse zavrgli, kar je mislila dobrega storiti kaka blaga narodna duša v Poreču. V našem cesarstvu je mnogo dežel, kjer živita dva naroda; če vendar v vseh zborih ni imel vsak narod svojih zastopnikov, jih bo saj naprej več imel — ker Bog je pravičen. — Večidel so se branile národove pravice, le istrski Lahi nečejo znati za nas, čeravno nas je mnogo več od njih. Ali ne vidite, kako Lahi v Istri složno delajo za svojo korist! Sloveni, ne ostajajmo za njimi; zadnji čas je, da se izbudimo, ako se hočemo rešiti duševne in materialne pogube, ki nam trka na vrata. Sloveni, izbirajte

v prihodnji zbor svoje ljudi, ne pa družih! Saj ne morate zahtevati, da bi ptujec za vas delal; liže se vam, dokler poslance izbirate, potem vas pa še ne pozná ne! — To v obče priporočam vsem, posebno pa opominjam vas Slovence koparskega okraja; vas je tu 20.000, Lahov le 10.000. In vi domoljubni duhovni i učeniki, podučujte narod o prihodnjih izborih, i tužna Istra vam bo zato hvaležna!

Iz Trsta 6. jan. — V deželnem našem zboru se je tudi preteklo leto največ govorilo o laškem jeziku in o laških šolah. Slovenščina se še omenila ni. Najbolj čudno je bilo to, kar je govoril c. k. dvorni svetovalec baron Pascotini, češ, da Slovencem ni treba pravoslovne akademije, ker so večidel — kmetje! Saj to bi moral g. Pascotini vedeti, da je veliko slovenskih kmečkih sinov v uradih in da vrlo opravljajo svojo službo; pa tudi to bi baron Pascotini moral vedeti, da tudi našemu kmetu je treba sodnika itd. Ko se je glasovalo za stran laškega pravoslovnega učilišča, bila sta zoper to učilišče samo dva poslanca iz okolice in sicer Nabrgoj iz Proseka in Godina iz Skednja. Čudimo se posebno nekterim poslancem iz okolice, da se potezajo Lahom za kruh, za domače reči in potrebe pa nimajo besede. Čudimo se posebno, kako je to, da se poslanec iz občine Danske toliko poteza za laške reči v zboru, ker vendar ima o rodoljubji slovenskem mnogo besedi! — „Ilirski Primorjan“ je o novem letu spremenil ime in imenuje se zdaj „Primorec“; spremenil pa je tudi obliko: iz majhnega lista je postal velik list; naročnine vendar ni povišal. Prav krepko se poteza posebno za primorske Slovence; tudi gladki jezik ga priporoča. Sprejemlje tudi oznanila, kar utegne biti v korist takim Slovencem, ki imajo kupčijo s Trstom.

Od Soče 27. dec. — Tandem aliquando! V poslednjem mestnem zboru je po preteku dolzega časa in po mnogih popadkih se rodil novi mestni tajnik: g. Simsič. Mnogo vode je med časom steklo v morje, kar je prejšnji tajnik F. zavoljo presrčne ljubezni do talijanstva moral zapustiti to službo in se podati — v kraj, kamor ga tudi njegovi najboljši prijatli spremiti niso hotli. Dolgo se je tedaj motala ta stvar, predno se je dognala po novi volitvi. — Čudno, da tudi pri nas rogovilijo nekteri, ki zamaknjeni škilijo v Videm in dalje, mislé, da Gorica, ki je blizo tri stoletja avstrijska, je zemlja talijanska! Da bi od zgor le nekoliko zdatne podpore došlo slovenskemu narodu, ki je večina tukajšnja in okolice goriške, kmalu bi se razbile vse nakane nikdar sitega italijanstva, kakor se razbijajo valovi na skalovji jadranskega morja. Ne rastla bi potem več ljujlika med pšenico, in lepa edinost bi kraljevala nam v srečo in Avstrii na blagor. Bog daj!

Iz Celja 1. jan. * (Sv. Silvestra večer, — čitalnična glavna skupščina.) Kakor kolo v tiru vedno se obrača, da kar bilo je zgorej, pride doli, in kar je teklo zdolej, se vzdigne gori, ravno taka tudi je s silnim kolesom časa. Leto pride in spet preide; mesec hiti za mesecem, dan drvi za dnevom, — in tako tekó časi — veki v neskončnost, v neizmernost! In vendar se nam dozdeva v življenji, da včasih kak dan tako po polzevo se plazi, kakor da bi imel svinec privezan na pete. Al kam me vleče sentimentalnost? Naj vam drage „Novice“ raji povem, da s prav živahno, prijetno veselico je čitalnica naša se poslovila od minulega leta in od njegovih nadlog. — Da bi nam samcem ne kalila kaka skrita tuga veselega novega leta, zbralo se nas je na sv. Silvestra večer v národnem našem domu, v čitalnici, kakih 60—70 oseb okoli božičnega drevesa, kinčanega z darili vsake vrste, nekterimi za povžitek, z nekterimi za spominek na ta blagi večer; sreča v tom-boli pa je delila darove: temu okusno kračo ali pisan

kolač, sosedu zavitek smodek, družemu steklenico rumenega vinca, kako lično posodico itd. Bili smo vsi židane volje tako, da komaj smo zapazili, kako nas je čas prehitel, ker bližala se je zadnja ura starega leta. Ravnatelj g. dr. Kočevar nas še le opomni, da na razhodu je leto, in v imenu vseh poslovivši se od starega voši nam veselo novo leto; radostni smo zgrabili za kupice in polni sladke nade pozdravili smo novorojenčka. Kaj nam bode prineslo? — naj bi bilo pač veselo, srečno! — 23. decembra imeli smo v čitalnici glavno skupščino, pri kateri se je zraven navadnih opravil tudi volil nov odbor, in sicer poleg lani prenarjenih pravil 9 namesti prejšnjih 7 odbornikov. — Med drugim se je tudi sklenilo vsled poziva „Južnega Sokola“ na korist jugoslovanskega vseučilišča nabirati kakor že dozda še nadalje dobrovoljnih prineskov med narodnjaki, zraven pa tudi enkrat v mestnem gledišču igrati. Vrla je ta misel, ker treba je očitno in djansko pokazati, da vzajemnost in bratinstvo med južnimi Slovani ni le prazna beseda. Bog daj srečo!

Maribor 6. jan. — Volitve v deželni zbor za kmetijske srenje so 21. januarja. Kandidati se v prihodnjem listu „Novic“ razglasijo. Dne 20. januarja zvečer, to je, dan pred volitvijo, je želeli, da se vsi volilni možje iz slov. Bistrice, Št. Lenarta in iz Mariborskega okraja snidejo v Mariboru in se s kandidati soznanijo; za potrebno dvorano se bo skrbelo. Volitva je tako važna reč, da volilni mož ne sme gledati na stroške, ki bi jih imel, če v nedeljo večer že v Maribor pride, mesto v pondeljek jutro. Volitva je še le v 6 letih zopet, in izvoljeni poslanci nas imajo zagovarjati, nam braniti pravice naše, nam lajšati bremena državna, tedaj naj se volilni možje podvržejo vsakemu trudu, da se pravi možje izvolijo v deželni zbor. Le pogum, složnost in zaupanje v one domorodne možé, ki Vam poslance priporočajo. — Tukaj bo začel izhajati „Slovenski gospodar“, nov slovenski list, ki bo se trudil, da bo našim slovenskim kmetom to, kar je gospodarski list v Gradcu za štajarske Nemce, poleg tega pa bo še podučeval v občinskih in državnih prašanjih poprek. 16. t. m. prvokrat izide in potem vsakih 14 dni. Cena mu je 2 gold. za celo leto; vredjuje ga znani pisatelj gosp. dr. Prelog. Bog daj srečo, dosti naročnikov in naročnikom dosti koristi na vse strani. — V novi odbor za tukajšnjo čitalnico so voljeni: g. dr. Prelog kot prvosednik, g. prof. Šuman tajnik, g. prof. Šinko denarničar, g. dr. Vogrin, g. dr. Srebre, g. Laher, g. Brdeis. Veselo novo leto!

Maribor. (Oznanilo in vabilo.) Dne 16. januarja napravi naša čitalnica vnanjim odbornikom za Slomšekov spominek na čast veliko „besedo“ v Kartinovi dvorani. V načrtu je dozda ustanovljeno to-le: Vvodni govor, „Naše gore“, „Slovanov dom“ — zbor, „Domovina“ — čveterospev, in vesela glediščina igra „Črni Peter“. Po besedi igra mestna godba. Vstopnina je 40 kr.; čisti dohodki so za Slomšekov spominek. Začetek ob 1/28. uri zvečer. K obilnemu vdeleževanju se vabijo vsi rodoljubi in posebno še iz okolice naše.

Odbor čitalničin.

Iz Bleda na dan sv. Štefana. — Ker naš prijazni kraj šteje mnogo prijatlov po svetu, ki radi slišijo, kaj se pri nas godi, razglasite ljube „Novice“ sledeče vrstice prijatlom našim. Leto smo dokončali, ž njim pa dodelali tudi dve lepi poti: eno, ki pelje blizo Toplic v Želeče, drugo pa k cerkvi v Gradu. Grda pot je potniku in vozniku to, kar je kurje okó na nogah človeku; naj je sicer še tako zdrav in vesel, ne ljubi se mu hoditi, ako ga nadleguje otiska na nogi. Zato hvala takim, ki delajo čedne poti in ž njimi povekušujejo prijatnost kraja! Zato pri nas čast in hvala gospodoma Malnerjema,

ki sta z denarno pripomočjo in s toliko pridnostjo in neutrudljivostjo pripomogla, da smo dobili boljše poti. Prepričana, da kmet ne more delati cest, dokler ni opravil potrebnih svojih del, sta tukaj čakala tako dolgo, da so dovršili svoja domača dela, potem pa se radi priprijeli cestnega dela. Zasadila so se tudi že odraščena lepa drevesa ob potih, ki bodo v veselje bleškim gostom. Mila narava je naš okraj tako lep naredila, da je mojster pevcev Prešeren po pravici pel, da ga ni lepšega v vsej naši domovini; al naši predniki niso jej pomagali dosti, zato je ostal dolgo zanemarjen. Zdaj pa ko imamo gospode Malnarje in Lukmane, še celó mislimo, da dobimo v kratkem času to, česar so „Novice“ že pred več leti želele — pot za sprehod okoli in okoli jezera. To je srčno naše voščilo za novo leto!

Iz Ljubljane. Cesarski patent, ki stoji današnjim „Novicam“ na čelu, oklicuje novo volitev poslancev v naše deželne zборе, ker preteklo je prvih 6 let, za ktere so po postavi voljeni bili prvokrat poslanci. Ker imajo silno važnost te volitve za vsako deželo, dodale so „Novice“ ob enem poduk, kako naj se vršijo volitve povsod, da se izvršijo na srečo narodu vsacemu. Naj bi ta poduk prešinil vsacega, ki ima pravico voliti, pa tudi vse druge, kateri morejo pomagati k srečnim volitvam! Poslanci, ki se zdaj izvolijo, dobijo po omejenem cesarskem patentu dvojno nalogo: ena je ta, da izmed njih jih gré nekoliko na Dunaj, da tam zidajo našemu cesarstvu prihodnjo ustavo, — druga naloga pa je ta, da zopet za 6 let bodo zastopniki svoje dežele domá v deželnem zboru. Kar se tiče zastopa v „izrednem državnem zboru“ dunajskem, je težko že danes kaj gotovega reči, kako in kaj bode, ker nobena politična stranka ne najde v njem tega, česar želi. Še najbolj so ž njim zadovoljni dvalisti (poglej ogersko „Debatto“, „Hona“ itd.) in to zadovoljstvo že samo po sebi plaši nas Slovane in sploh stranko federalistov (zaveznikov), ker se po bridkih skušnjah preteklih let po pravici bojé centralizma, ki ga dvalizem stvari unkraj in takraj Litave. Vendar so tudi centralisti in avtonomisti zoper ta „izredni državni zbor“, ker jim ni popolen ožji državni zbor, kakor si ga oni želijo, s pravico odločilnih sklepov, ampak je le bolj državno svetovalstvo; tedaj pogrešajo po svoje pravega ustavnega življenja. — Da je dandanes v Avstrii silno silno težko ugoditi vsem političnim strankam, ktere zastopajo deloma starodavna zgodovinska prava, deloma pa pravice narodov, to se nikakor ne dá tajiti; al to je tudi gotovo, da Avstrija ne bode našla poti iz tega labirinta, dokler si na gêslo svoje ne napiše edine rešilne besede „ravnopravnost.“ Ne pergamenti starodavnih zgodovinskih pravic, ne dosedanje národne supremacije morejo pravo biti dandanes o taki državi, ktera obsega toliko različnih narodov, ampak pred vsem pravica vsaki narodnosti, to je pravo avstrijsko. Kdor želi svobodo osebi (Freiheit der Person), mora želeli tudi svobodo narodov, kajti narod je skupščina oséb. Ravnopravnost narodov vseh: to je ideja, ki nadvladuje dandanes svet. „In hoc signo vincis, Avstrija!“ — Naj so si po vsem tem kakor koli navskriž različne stranke, to je gotovo, da volitve, ki so nam zdaj pred durmi, so sila važne. Zato je treba resnega prevdarka in marljivega dela, vsakemu za svojo stran.

— Kmetijske občine (srenje) na Kranjskem volijo deželne poslance 26. dne tega meseca, — mesta in trgi in pa trgovska zbornica volijo 30. dne t. m., — véliki posestniki pa 1. svečana.

— V nedeljo dopoldne je bil občni zbor ljubljan-

skega društva, kteremu je naloga, da skrbi za pomoč bolnim trgovskim pripomočnikom. Predsednik gosp. Jožef Pleiweis je s prijaznim ogovorom, v kterem je pohvalil marljivo delovanje odborovo in tajnikovo in razložil dobri stan društva, začel zbor, kterega je tudi mestni župan gosp. dr. Costa počastil s svojo pričujočnostjo. Predsednik je tudi njemu izrekel spodobno zahvalo, rekoč, da tehtno moralično moč dobi društvo, ako stoji pod zavetnikom tako veljavnim in za vse dobro mesta tako zavzetim. Z govora predsednikovega smo povzeli, da društvo šteje zdaj 220 pravih in 10 častnih udov, — da se je lansko leto pomnožilo premoženje za 973 gld. 55 kr. in da cela družtina lastnina iznaša zdaj 20.830 gold. Povdarjal je za društvo vès navdušeni predsednik lepo slogo in edinstvo, ktero vlada v družbi, in to se je res tudi videlo pri vseh današnjih obravnavah. Tako je pravo, kajti sloga jači, nesloga tlači. Vsi prejšnji odborniki so bili skor enoglasno vnovič voljeni, le g. Degen je stopil na mesto prednika, ki je Ljubljano zapustil. Milo je bilo tudi slišati, kako srčno sta se dva uda zahvalila za dobro oskrbovanje, ko sta bolna ležala v družbini bolnišnici. — Po večletni navadi je bilo tudi letos sklenjeno, da se sedanji pustni čas napravi ples na korist družbeni blagajnici; kje, kako in kadaj, to odločiti se je prepustilo vodstvu. Prpričani smo, da se ne bo z vnanjim lišpom po nepotrebnem denar trosil, ker ne potrata, ampak podpora bolnih je cilj in konec milodarne veselice. — Naposled še to opombico: Ker premoženje družbino še ni tako veliko, da bi se dajale stanovitne penzije udom, naj se saj od leta do leta dá nekoliko podpore takim udom, ki zavoljo dokazane bolehnosti so morali iz službe stopiti, revno životarijo in se vsaki dan z boleznijo borujejo, če tudi zdravnika ne nadležujejo, ker jim nima gotovega zdravila dati. Naj sl. vodstvo to prevdari in po potrebi sodi, ne pa po goli črki pravil. Kjer je taka bolehnost, ondi je pomoči treba, da je družba res pomočnica.

— Današnji „Oglasnik“ razpisuje darilo z 200 gold. za najboljšo slovensko knjigo, ktera obsega vse, kar kranjski župani in odborniki potrebujejo.

— Gosp. Boskovič, véliki inšpektor dunajske zavarovalnice Gresham, o kteri danes naš list več govori, pride te dni zarad nekterih večih opravkov v Ljubljano.

Radostni smo izvedeli, da naš visokocenjeni roják g. M. Cigale na Dunaji je povišan v c. kr. minister-skega tajnika.

— (Občni zbor „Južnega Sokola“ in veselica njegova.) V letni občni zbor 29. decembra l. l. zbralo se je blizo 100 družbenikov. Načelnik gosp. dr. Costa nagovoril je zbor in oznanil mu ob enem veselo novico, da dragi naši sosedje Hrvatje hočejo Slovence obiskati na binškošne praznike. Da je bila ta novica z veliko radostjo sprejeta, lahko si misli vsak. Iz sporočil tajnikovih in blagajnikovih pozvedili smo, da ima društvo sedaj 190 udov in nad 700 gold. premoženja. Potem so se enoglasno volili za častne ude „Sokola“ izmed Hrvatov: prevzvišeni vladika Strossmajer, g. Krešič, predsednik pevskega društva „Kolo“, dr. Šuhaj, podpredsednik sabora in Ivan Kukuljevič, véliki župan zagrebški; izmed Čehov pa volila sta se pražka Sokola dr. Miroslav Tyrž in Czerny. — Stari odbor bil je po aklamaciji zopet voljen. — Po dovršenem zborovanji je bil navadni večerni shod pri Virantu, kteremu je bil g. Tisen izyrsten ravnatelj. — Zadnji večer leta pa je „Južni Sokol“, združen s čitalničnim pevskim zborom, v čitalnični dvorani po vsakoletni navadi napravil ve-

selico. Množice je toliko bilo, da vsi prostori so bili prepolni. Program je bil tako izvrstno sestavljen iz čisto novih toček, pa se je tudi tako dobro izvršil, da si lahko trpel gnječo in vročino. Pela sta se dva zbora „Hrvaška domovina“ in „Na gorah“ Tovačovskega; posebno pri zadnjem ni bilo slava- in dobro-klicev predkonca, dokler se ni ponovil in je tudi g. Valenta, začasni pevovodja, prejel zasluženo zahvalo. Gosp. Fr. Vidic se je v dveh samospevih s krasnim svojim glasom odlikoval, v čveterospevih pa se je marljivi kvartet priljubljene pesmi „Rožmarin“ in „Veselje“ tako izvrstno skazal, da bila je pohvala enoglasna in res zaslužena. Prejšnjemu pevovodju Fabianu, ki vodi ta čveterospev, gré za njegov trud javno priznanje. Spevoigra „Sodba“ ali „dva kmeta“ in „Kukavica“, sestavljena od Šeferja in v slovensko prestavljena po Levcu izvrševala se je vrlo dobro, in posebno je „sodnik“ skazal se pravega umetnika v petju in igri. V dramatičnih izkazkih „Tresličnik“ in „Snubači“ pokazala sta naša dva komikarja gospoda Drašler in Kobler zopet nenavadni talent; še posebno pa se je odlikoval g. Drašler. V „Petelinček-u“, peterospevu, hvalili smo nadepolnega humorističnega skladatelja Heidrich-a, in radovali se nad lepimi glasovi okusno našemljenih pevcev; v deklamaciji, ktero je govoril g. Noli, občudovali pa smo tretjega komikarja v vrsti gori imenovanih. — Na klavirju spremljevala je petje gospodičina Hohnova Melanija, pri kteri je očiten umetniški njen napredek. Bogato obdarjena loterija je bila okusno vredjena. — Če tudi smo slišali toliko lepih reči ta večer, je vendar končni tableau, ki ga je sestavil g. Drašler, presešel še vse drugo. Predstavljal se je v prvi grupi staro leto sredi štirih letnih časov. Ko zagrinjalo pade, in g. Drašler govori voščilo za novo leto, odpre se drugi prizor, in prikaže se lepo mlado leto tudi v sredi štirih letnih časov. A sedaj je prešinila vse nazoče sladka zavest, da smo se odkrižali nesrečnega starega leta in nastopili novo, — Bog daj bolje!

— Šilerjeva trilogija „Valenštajn“ poslovenjena po Cegnarju, po kterej so tudi „Novice“ že enkrat popraševale, zakaj je ni dobiti na prodaj v Ljubljani, dobiva se pri knjigarju Lerherju po gotovo nizkej ceni: 1 fl. 50 kr. To naznanjamo vsem domoljubom, kteri še nimajo izvrstnega tega dela slovenske literature. Naj si ga omisli vsak, kdor le more.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Novo leto nam je iz Dunaja vsulo mnogo prevažnih novic, med kterimi nova rekrutna postava, oklic volitev za deželne zборе in finančna postava (to je prevdarek državnih dohodkov in stroškov) za leto 1867. zvonec nosijo. O obéh prvih govore današnje „Novice“ na drugem mestu; tu imamo tedaj le govoriti o denarstvenih zadevah. Gospod finančni minister računi državne dohodke letošnjega leta na 407 milijonov in 297.090 gold., stroške pa na 433 milijone in 896.000 gold. Zmanjkalo bi po takem konec leta 26 milijonov in 599.000 gold. To primanjstvo, kakor tudi tistih 51 milijonov in 34.000 gold., ki jih je treba, da se poplačajo še nekteri stroški 1866. leta, misli poravnati s tistimi 79 milijoni in 495.000 gold., ki jih dobi še iz lani na pósodo vzetege denarja. Po takem tedaj misli, da mu na koncu 1867. leta čez vse stroške ostane gotovine 1 milijon in 862.000 gld. Vesel je ta proračun, — ali važno vprašanje je: ali bode tudi res priteklo v državno kaso vse to, kar šteje med dohodke, in ali naj bodo stroški preseglj proračuna?